

РЕШЕНИЕ

№ 25995

гр. София, 05.12.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 08.11.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пенка Велинова

**ЧЛЕНОВЕ: Пламен Панайотов
Елеонора Попова**

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **7044** по описа за **2024** година докладвано от съдия Елеонора Попова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на и.д. на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“, чрез старши юрк. Л. П., срещу Решение № 2435/22.05.2024г., постановено по НАХД № 1248/2023г. по описа на Софийския районен съд /СРС/, 133-ти състав, с което е отменено Наказателно постановление /НП/ № 59/23.06.2022г., издадено от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ /ИАМН/, с което на д-р Н. С. Х. са наложени две административни наказания, както следва:

- на основание чл. 116к, ал. 1 от Закона за лечебните заведения /ЗЛЗ/ „глоба“ в размер на 300,00 /триста/ лева, за извършено нарушение на изискванията на Медицински стандарт „Спешна медицина“, Глава втора „Елементи на диагностично-лечебния процес в обхвата на медицинската специалност „Спешна медицина“, Раздел пети „Транспорт на спешния пациент“, т. 2.2.б., във връзка с чл. 6, ал. 1 от Закона за лечебните заведения /ЗЛЗ/;

- на основание чл. 116к, ал. 1 от ЗЛЗ „глоба“ в размер 300,00 /триста/ лева, за

извършено нарушение на изискванията на Медицински стандарт „Спешна медицина“, Глава четвърта, Раздел V „Организация на пациентския поток в спешно отделение“, т.3.8.1.4., във връзка с чл. 6, ал. 1 от ЗЛЗ.

Решението се обжалва в цялост с подробни доводи за неправилност, поради неправилно приложение на закона и поради съществено нарушение на процесуалните правила - касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 НПК. Излага се, че от събраните в хода на съдебното производство доказателства и от проведения разпит на свидетеля, са установени по безспорен начин обстоятелствата, при които е извършено нарушението, като същите са подробно описани и в АУАН и в НП и са във взаимна свързаност и следващи хронологията на събитията. Посочва се, че въпреки че е имал задължение, д-р Х. не е уведомил приемащото лечебно заведение за вторичния транспорт на пациента Й. А. И., както и че д-р Х. в качеството си на началник-отделение в Спешно отделение на УМБАЛ А. ЕАД на 19.11.2021г. не е изпълнил задълженията си за извършване на вторичен транспорт след осигурен прием и лечение в друго лечебно заведение. Твърди се, че конкретно и ясно е посочено в процесното НП бездействието на д-р Х. по отношение на осигуряване на вторичен транспорт на пациента. Иска се отмяна на обжалвания съдебен акт и произнасяне по същество, при което да бъде потвърдено и наказателното постановление. Претендира присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност в случай, че защита на д-р Х. претендира разноски в размер над минималния, определен от Наредбата, т.к. делото не се отличава по сложност като правен и фактически състав.

В проведеното съдебно заседание по делото, касаторът изпълнителен директор на Изпълнителна Агенция „Медицински надзор“, редовно призован, се представлява от юрк. Й., която поддържа жалбата, като моли същата да бъде уважена по изложените в нея съображения.

Ответникът, Н. С. Х., редовно призован, не се явява, представлява се от адв. С. и адв.Д., които оспорват жалбата, на основания подробно посочени в писмения отговор на касационна жалба. В него са изложени съображения, че описанието на нарушението и правното квалифициране на установеното при проверката, не са спазени нито в АУАН, нито в НП и е налице неяснота относно правната норма, съобразно която е ангажирана административно-наказателната отговорност на нарушителя. Твърдят, че изводите на първоинстанционния съд са напълно обосновани и правилни, като по отношение на твърдяното нарушение на част т.2.2.6 от Медицински стандарт „Спешна медицина“, правилно е заключил, че касаторът действително не е посочил къде е уредено задължението на д-р Х., в качеството му на Началник на Спешно отделение в УМБАЛ А. да организира прием и лечение на пациент в друго лечебно заведение-на база на какви данни за свободни легла, въз основа на какви данни за контакт с други ЛЗ /в какво звено, на каква длъжност/, с какво средство за контакт, въз основа на каква преценка за прогнозно време, разстояние до най-близко заведение, възможности за транспортните средства и т.н. Застъпва се тезата, че сочената разпоредба в МС Спешна медицина, по специално сочената в обжалваното НП част от т.2.2.6 действително не регламентира организацията на прием и лечение на спешен пациент в друго ЛЗ, още по-малко

урежда каквито и да било организационни задължения, които Х. да е бил длъжен да предприеме, но да не го е направил, като основание за търсене на административно-наказателна отговорност. По отношение на твърдяното нарушение на т.3.8.1.4. от Медицински стандарт Спешна медицина, счита, че правилно районният съд е заключил, че административно наказващия орган не е посочил къде е уредено задължението на Началника на Спешно отделение да организира получаването на консултативна помощ от специалисти от лечебното заведение с цел потвърждаване на нуждата от трансфер в друго лечебно заведение на болнична помощ-на база на какви данни за налична или липсваща компетентност на дежурните лекари в СПО, в какви времеви рамки, при какви условия и т.н. Поддържа тезата, че сочената в обжалваното НП за нарушена разпоредба от МС Спешна медицина, по-специално сочената т.3.8.1.4. също не регламентира организацията на консултативна помощ от специалисти от лечебното заведение с цел нужда от трансфер в друго лечебно заведение за болнична помощ, а дори, по начина, по който е „изрязана” от контекста, изцяло е загубила каквито и да било смисъл и приложение. Поддържа се още в писмения отговор, не е ясно нито в АУАН, нито в НП защо е ангажирана отговорността на д-р Х., т.е. не са изяснени както авторството на нарушението, така и вида на деянието /бездействие/. Счита, че правилно първоинстанционният съд е възприел извода, че при съставяне на АУАН и издаване на НП са допуснати съществени процесуални нарушения и противоречия с материалния закон, категорично обуславящи отмяната на НП. Моли се касационната жалба да бъде отхвърлена, като решението на СРС счита за правилно, предвид наличието на сериозни пороци в АУАН и НП. Претендират се разноси, за което е представен списък и Договор за правни услуги.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор П., дава заключение за правилност и законосъобразност на решението на СРС и заключение за неоснователност и недоказаност на касационната жалба.

Административен съд – София - град, VI касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63в ЗАНН, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол и от надлежна страна, с правен интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана относно основателността ѝ.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Установената по делото от СРС фактическа обстановка, която касационната инстанция възприема изцяло е, че в периода от 06.12.2021г. до 17.12.2021г. включително, на основание Заповед № РД-13-1063/30.11.2021г. и Заповед РД-13-1104/09.12.2021г. на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Медицински надзор” /ИАМН/, е извършена извънредна проверка по самосезиране от служители на ИАМН на Университетската многопрофилна болница за активно

лечение „Александровска“ ЕАД, със седалище и адрес на управление в [населено място], район Т., [улица], след изнесен в медиите случай във връзка с отказ за хоспитализация на пациент Й. А. И..

В резултат на извършената проверка от служители в ИАМН е установено, че на 19.11.2021г. поради влошаване на състоянието му, пациентът Й. А. И. е транспортиран от Ц.-С. в Спешно отделение на УМБАЛ "Александровска" ЕАД. В амбулаторния журнал на Спешно отделение на УМБАЛ "Александровска" ЕАД пациентът е записан под № 15489/06. След направени клинично-лабораторни и образни изследвания, дневните дежурни лекари поставили диагноза „абсцес на белия дроб с пневмония“, вследствие на което е взето решение за провеждане на своевременна консултация с гръден хирург, касаеща обема на лечебните дейности, както и/или евентуална хоспитализация в структура по гръдна хирургия.

В 14:45 ч. е подаден сигнал от д-р Ч. до Ц. - С. с искане да се извърши вторичен транспорт на пациента към клиника по гръдна хирургия. До изтичане на смяната на дневното дежурство в 15:00ч., пациентът не е транспортиран, като след приключване на дневната смяна, пациентът е предаден на нощния дежурен лекар д-р К..

След последвали допълнителни разговори с Ц. – С., относно транспорта на пациента в 22:06ч., екип на Ц.-С. е осъществил транспорта на пациента до УМБАЛ „С.“, където същият не е бил хоспитализиран, в следствие на което е транспортиран до дома му, където екзитира.

Предвид констатациите от проверката, началник на отдел „Р.“ в ИАМН съставил АУАН № А-17/27.01.2022 г., в който описал фактическите си констатации и квалифицирал извършеното от д-р Х., като:

1.Нарушение на изискванията ма Медицински стандарт „Спешна медицина“ Глава втора „Елементи на диагностично-лечебния процес в обхвата на медицинската специалност "Спешна медицина", Раздел пети „Транспорт на спешния пациент“, т. 2.2.6., която гласи: Вземането на решение за вторичен транспорт се осъществява след проведена консултация и становище на специалист по профила на заболяването (републикански консултант или друг специалист) от болнична структура от трето ниво на компетентност относно възможностите за транспорт и осигуряване на прием и лечение в подходящо приемно лечебно заведение за болнична помощ“, в частта, Вземането на решение за вторичен транспорт се осъществява след... и осигуряване на прием и лечение в подходящо приемно лечебно заведение за болнична помощ“, вр. чл. 6, ал. 1 от Закона за лечебните заведения.

2.Нарушение на Медицински стандарт „Спешна медицина“, Глава четвърта, Раздел V „Организация на пациентския поток в спешно отделение“, т. 3.8.1.4., която гласи: „отправяне на искане за консултативна помощ от специалисти от лечебното заведение с цел предлагане за спешна хоспитализация в болнични клиники/отделения при състояние на пациента, налагащо продължаване на лечението в същото лечебно заведение, консултативна помощ с цел потвърждаване па решението за изписване на пациента от СО или консултативна помощ с цел нужда от трансфер в друго лечебно

заведение за болнична помощ“ в частта - „консултативна помощ с цел нужда от трансфер в друго лечебно заведение за болнична помощ“, вр. чл. 6, ал. 1 от Закона за лечебните заведения.

Въз основа на така съставения АУАН е издадено и процесното НП.

За да отмени НП, въззивният съд приема, че фактите, констатирани и посочени от АНО не осъществяват състав на нарушението, за което е ангажирана отговорността на ответника по касация. Съгласно чл. 6, ал. 1 от ЗЛЗ, дейността на лечебните заведения и на медицинските и другите специалисти, които работят в тях, се осъществява при спазване на медицинските стандарти за качество на оказваната медицинска помощ и осигуряване защита на правата на пациента. Медицинските стандарти се утвърждават с наредби на министъра на здравеопазването.

Така постановеното решение е правилно.

Съгласно чл. 6, ал. 1 от ЗЛЗ, дейността на лечебните заведения и на медицинските и другите специалисти, които работят в тях, се осъществява при спазване на медицинските стандарти за качество на оказваната медицинска помощ и осигуряване защита на правата на пациента. Медицинските стандарти се утвърждават с наредби на министъра на здравеопазването. Приложима в случая е Наредба № 3 от 6.10.2017 г. за утвърждаване на медицински стандарт „Спешна медицина“, издадена на основание законовата делегация на чл. 6, ал. 1 от ЗЛЗ. За да се прецени дали действията на лекаря, посочен като нарушител, действително съставляват нарушение и на кое точно изискване, следва да е изначално ясно какво е било дължимото поведение и кой нормативен документ го прави задължително. Следвало е в случая да бъдат посочени извършените от дееца действия и това в противоречие с кои задължения по утвърдения медицински стандарт са същите, съответно кои правила на добрата медицинска практика са нарушени.

Предвид изложеното правилен е изводът на районният съд, че в АУАН и в НП са допуснати съществени нарушения, т.к. създават неяснота както по отношение на дължимото действие или бездействие, в което се е изразило нарушението, така и относно състава на нарушението, който е приет за осъществен. На д-р Х. са наложени глоби за нарушение на изискванията на глава II раздел пети „Транспорт на спешния пациент“, т.2.2.6 и за нарушение на глава четвърта, раздел V „Организация на пациентски поток в спешно отделение“ т. 3.8.1.4. от Наредба №3/06.10.2017 за утвърждаване на медицински стандарт „Спешна помощ“ вр. с чл.6 ал.1 от Закона за лечебните заведения. Така посочените правни квалификации по точка 1 и точка 2 от НП не позволяват да бъде разбрано за какво поведение се налагат глобите, кои точно правила са нарушени и в какво точно се изразява нарушаването им. В съставения АУАН и издаденото въз основа на него НП категорично липсва посочване на друга правна норма, съдържаща задължение на санкционираното лице, относима към описаното от фактическа страна деяние. Бланкетното посочване на изискванията медицинския стандарт от Наредбата не покрива в никакъв случай законното изискване за правна квалификация на извършеното, което съществено накърнява правото на защита на наказаното лице. В този смисъл настоящият състав споделя

изводите и мотивите на СРС.

На следващо място, настоящата инстанция възприема изводите на районния съд, че описаните в АУАН и НП факти не осъществяват състав на нарушението, за което е ангажирана административно-наказателната отговорност на ответника по касация.

По точка 1 от НП, отговорността на д-р Х. е ангажирана на основание чл.116к, ал.1 от Закона за лечебните заведения с глоба в размер на 300лв. за нарушение на изискванията на Медицински стандарт „Спешна медицина” Глава втора „Елементи на диагностично-лечебния процес в обхвата на медицинската специалност "Спешна медицина", Раздел пети „Транспорт на спешния пациент“, т. 2.2.6., която касае вземането на решение за вторичен транспорт, като сочи, че такова решение се осъществява след проведена консултация и становище на специалист по профила на заболяването (републикански консултант или друг специалист) от болнична структура от трето ниво на компетентност относно възможностите за транспорт и осигуряване на прием и лечение в подходящо приемно лечебно заведение за болнична помощ.

Няма спор по делото, че д-р Х. е изпълнявал качеството на Началник на Спешно отделение в УМБАЛ А. ЕАД. В посочената за нарушена разпоредба не е изрично вменено на началника на отделението да организира прием и лечение на пациент в друго ЛЗ. Правилно съставът на районния съд е заключил на база на събраните доказателства и след обстоен анализ на същите, че като дежурен лекар същият е изпълнил своите задължения във връзка с лечението на пациента, а доколкото в посочените в процесното НП текстове от закона липсва и регламентирано задължение на същия в качеството му на началник на Спешно отделение, то остава неясно от описанието в АУАН и НП защо е ангажирана отговорността му.

По точка 2 от НП, отговорността на ответника по касация е ангажирана на основание чл.116к, ал.1 от Закона за лечебните заведения с глоба в размер на 300 лв. за нарушение на изискванията на Медицински стандарт „Спешна медицина“, Глава четвърта, Раздел V „Организация на пациентския поток в спешно отделение“, т. 3.8.1.4, която касае отправяне на искане за консултативна помощ от специалисти от лечебното заведение с цел предлагане за спешна хоспитализация в болнични клиники/отделения при състояние на пациента, налагащо продължаване на лечението в същото лечебно заведение, консултативна помощ с цел потвърждаване на решението за изписване на пациента от СО или консултативна помощ с цел нужда от трансфер в друго лечебно заведение за болнична помощ", в частта - консултативна помощ с цел нужда от трансфер в друго лечебно заведение за болнична помощ". Настоящият състав споделя изводите на районния съд изцяло, тъй като следствието е проведено подробно и са изяснени всички обстоятелства по случая, поради което препраща към тях.

Предвид изложеното, настоящата инстанция намира, че решението на районния съд е постановено правилно, поради което следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора, на ответника по касация се следват разноси в размер на 800 лева.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл.221, ал.2 АПК, Административен съд София град, VI касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2435 от 22.05.2024г. постановено по НАХД № 1248/23г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 133 състав.

ОСЪЖДА Изпълнителна агенция „Медицински надзор“, да заплати на д-р Н. С. Х., с ЕГН- [ЕГН] разноси по делото в размер на 800 лева.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.